

Festival dječije poezije
KRALJEVSTVO BIJELIH RADA

ZBORNİK

najboljih dječijih radova dostavljenih na
konkurs za 2014/15.

Konkurs i zbornik podržali:
Ministarstvo finansija i Ministarstvo kulture Crne Gore

Kraljevstvo Bijelih rada
Zbornik radova sa konkursa 2014/15.

Izdavač

JU "Ratkovićeve večeri poezije"
i NVO "Stihom Govorim" – Bijelo Polje

Za izdavača

Abaz Dizdarević

Priredivači

NVO Stihom govorim

Urednik

Slobodan Zoran Obradović
(stihomgovorim@gmail.com)

Lektor i korektor

Sonja Milovanović

Dizajn, korice:

Emira Toković

Grafički obrada i kompjuterska priprema:

Nenad Matijević

Štampa

MN Grafokarton, Bijelo Polje

Tiraž

300

Međunarodno udruženje *Stihom govorim*
i JU *Ratkovićeve večeri poezije*

Festival dječije poezije

Kraljevstvo BIJELIH RADA

ZBORNİK

najboljih dječijih radova dostavljenih na
konkurs za 2014/15.

Bijelo Polje, 2015.

KRALJEVSTVO BIJELIH RADA

Drugi međunarodni konkurs *KRALJEVSTVO BIJELIH RADA*, u organizaciji NVO *Stihom govorim* i *JU Ratkovićeve večeri poezije*, uspješno je realizovan, na zadovoljstvo učesnika i organizatora. Konkurs je raspisan 01. 09. 2014. i trajao je do 31. 01.2015. godine. Na adresu organizatora je stiglo cca šest stotina radova, što govori o povjerenju učenika, učesnika našeg konkursa i njihovih mentora. Veliki broj prispjelih radova i njihov kvalitet su omogućili da se u *KRALJEVSTVU BIJELIH RADA*, kraljevstvu poezije, za 2014/15 godinu, izaberu princeze i prinčevi koji su se, po ocjeni žirija, za nijansu odvojili od drugih, kvalitetom svojih radova. Naravno, riječ je o subjektivnoj procjeni žirija, to ne umanjuje ni značaj i ljepotu drugih prispjelih radova, i moguće je da bi neki drugi žiri, na drugačiji način vrednovao pjesme.

Na ovogodišnjem konkursu svoje radove su slali učenici iz: Srbije, Hrvatske, Bosne i Hercegovine i Crne Gore (države domaćina).

Žiri je radio u sljedećem sastavu: Predsjednik žirija, **Veljko Dedejić**, profesor matenjeg jezika u srednjoj školi; članovi žirija: **Sonja Milovanović**, nastavnik maternjeg jezika u osnovnoj školi; **Nataša Andrić**, književnik i profesor srpskog jezika i književnosti; **Slobodan Zoran Obradović**, književnik i idejni tvorac festivala.

Kao i prethodne godine, organizator je želio da sastavom žirija omogući da budu zastupljeni kriterijumi koji bi garantovali validne i korektne ocjene, tako da su žiri sačinjavali ljudi iz nastavnog procesa, sa dugim iskustvom u radu u osnovnoj i u srednjoj školi.

Žiri je pregledao više od **600** radova. Radovi su ocjenjivani ocjenama **od 1 do 10**. Nakon sabiranja ocjena svakog člana žirija, dobijen je određeni broj bodova na osnovu kojeg je određen plasman i odabrani su najbolji radovi učenika.

Po ocjenama ovog žirija, nagrađeni su i pohvaljeni sledeći učenici:
REZULTATI U KATEGORIJI DO V RAZREDA:

PRINC KRALJEVSTVA BIJELIH RADA:

Luka Barović, V razred, OŠ „Vladislav Ribnikar”, Beograd, Srbija, pjesma *Odlazak*

PRINCEZA KRALJEVSTVA BIJELIH RADA:

Katarina Kuzmanović, IV razred, OŠ „3. Oktobar”, Bor, Srbija, pjesma *U svetu drugarstva*

II nagrada:

Jovan Dragnić, V razred, OŠ „Petar Petrović Njegoš”, Vrbas, Srbija, pjesma *Zamislite*

Ljubisav Madžgalj, IV razred, OŠ „Jovan Jovanović Zmaj”, Zmajevo, Srbija, pjesma *Jedan Čuperak*

III nagrada:

Aleksa Tasić, III razred, OŠ „Sutjeska”, Podgorica, Crna Gora, pjesma *Uspavano jutro*

Nikola Petković, II razred, OŠ „Stefan Nemanja” Niš, Srbija, pjesma *Uspavanka za mog brata*

Jovana Kodić, IV razred, OŠ „Dimitrije Todorović Kaplar”, Knjaževac, Srbija, pjesma *Šaputalo je staro drvo*

Pohvaljeni učenici:

Denis Baršonj, IV razred, OŠ „Jovan Jovanović Zmaj”, Zmajevo, Srbija, pjesma *Ognjište u iskri sećanja*

Mihajlo Dimitrijević, II razred, OŠ „Vasa Čarapić”, Beli Potok, Srbija, pjesma *Lav*

Luka Borovac, II razred, OŠ „Stefan Nemanja” Niš, Srbija, pjesma *Škola naopačke*

Ivana Omčikus, V razred, OŠ „Petar Petrović Njegoš”, Vrbas, Srbija, pjesma *U laži su kratke noge*

REZULTATI U KATEGORIJI OD VI DO IX RAZREDA:

PRINC KRALJEVSTVA BIJELIH RADA:

Adnan Selimović, IX razred, OŠ „Branko Ćopić”, Prnjavor, BiH, pjesma *Lutke*

Luka Cmiljanić, VII razred, OŠ „Risto Ratković”, Bijelo Polje, Crna Gora, pjesma *Alas*

PRINCEZA KRALJEVSTVA BIJELIH RADA:

Naida Džih, IX razred, OŠ „Zalik”, Mostar, BiH, pjesma *Moja i njena tajna*

II nagrada:

Sofija Rađenović, VII razred, OŠ „Stefan Mitrov Ljubiša”, Budva, Crna Gora, pjesma *Budva*

Jovana Obradović, VI razred, OŠ „Risto Ratković”, Bijelo Polje, Crna Gora, pjesma *Šta da budem*

Jana Maslaković, VII razred, OŠ „Dositej Obradović”, Niš, Srbija, pjesma *Ljubav i rastanak*

Balijagić Erna, VII razred, OŠ „Marko Miljanov”, Bijelo Polje, Crna Gora, pjesma *Na krilima mašte*

III nagrada:

Luka Maksimović, VI razred, OŠ „Car Konstantin”, Niš, Srbija, pjesma *Ljudi su jedni drugima braća*

Demir Šabotić, VIII razred, OŠ „Rifat Burdžović Tršo”, Novi Pazar, Srbija, pjesma *Stara klupa*

Alen Heldić, VI razred, OŠ „Risto Ratković”, Bijelo Polje, Crna Gora, pjesma *Tajna*

Tijana Miletić, VIII razred, OŠ „Vuk Karadžić”, Knjaževac, Srbija, pjesma *Pismo Vitezu od Istine*

Pohvaljeni učenici:

Ivana Đilović, VIII razred, OŠ „Ilija Kišić” Herceg Novi, Crna Gora, pjesma *Pjesma o Ani Frank*

Majda Ambruš, VII razred, OŠ „Sveti Sava”, Pančevo, Srbija, pjesma *Uspavanka*

Ajša Kalić, VII razred, OŠ „Risto Ratković”, Bijelo Polje, Crna Gora, pjesma *Sasvim običan čovjek*

Tijana Đorđević, VIII razred, OŠ „Sreten Mladenović Mika”, Niš, Srbija, pjesma *Kad pesnik piše*

Takođe, po odluci žirija, osim radova nagrađenih i pohvaljenih učenika, u zborniku je svoje mjesto našlo još 40 odabranih radova.

Napomena: Titulu pobjednika PRINCA u kategoriji od VI do IX razreda su, i ove godine, ravnopravno podijelila dva učenika sa jednakim brojem bodova.

Ono zbog čega smo posebno zadovoljni je, da se i ove godine pokazalo, da je mnogo talentovanih učenika u regionu koji pišu odličnu poeziju i da je ozbiljnost sa kojom smo se sreli pri dobijanju prijave za učenike, dokaz kvaliteta rada u školama iz kojih su nam radovi pristizali. Posebno ističemo znatno veći broj prijave učenika nižih razreda – do V, što nas izuzetno raduje.

Zahvaljujemo svim učesnicima i želimo im svaku sreću u daljem radu, radost i uspjeh i njima, i njihovim školama.

Nagrađenim i pohvaljenim učenicima – *Čestitamo!*

U želji da se potpuno ispoštuje ravnopravnost dva pisma – ćirilice i latinice, pjesme u zborniku su objavljene pismom kojim su pristigle na adresu organizatora.

Nadamo se da će učešće na našem festivalu, priznanja i pohvale, kao i odabir pjesama za zbornik, biti snažan podstrek mladim pjesnicima da i dalje stvaraju i druže se kroz ovakve i slične manifestacije, upoznaju nove sredine i stižu prijatelje, predstavljaju sebe, svoje škole i svoj kraj na najljepši mogući način.

Zahvaljujemo pokroviteljima – **Ministarstvu finansija Crne Gore**, (po odluci o raspodjeli dijela prihoda od igara na sreću za 2014. godinu) i **Ministarstvu kulture Crne Gore**, što su omogućili da ova manifestacija nastavi da traje.

Dragi čitaoci, dobro došli u svijet našeg *Kraljevstva*.

Koordinator projekta
Aleksandar Saša Obradović

KATEGORIJA DO V RAZREDA

ODLAZAK

Na bakinom jastuku
leži ptica plava,
a na plavoj ptici
sanja jedna glava...

Rukom mazi ćoškovce
kao da su krila,
tu je nekad bakina
nežna ruka bila...

Sa plavih visina –
vrati mi se bako,
tvoje malo unučce
nije tako jako.

Nije tako hrabro
da suzu savlada,
a nije ni spremno
da sa tugom pada...

Na bakinom jastuku
leži ptica plava
a na ptici plavoj
plače mala glava...

Luka Barović, V-2
Ogledna OŠ „Vladislav Ribnikar“, Beograd
Mentor: Sanja Terić

У СВЕТУ ДРУГАРСТВА

Другарство је мирна лука
у којој те чека пружена рука
онога ко се са тобом искрено смеје
и чија те љубав нежно греје.

Другарство је нешто најлепше на свету,
оно што краси ову планету,
што радост, срећу и осмех даје,
а због њега се очи чудесно сјаје.

Другарство је осмех, игра и тајна,
чудесно лепа и бескрајна,
коју откриваш свакога дана
у игри са другарицама.

И шта у животу да се жели,
сем да се другарство са неким дели!
Зато учите децо одрасле људе
какво другарство треба да буде!

Катарина Кузмановић, IV-4
ОШ „3. октобар“, Бор
Ментор: Сања Маринковић

II nagrada

ZAMISLITE

Zamislite i to čudo,
a zvučaće vrlo ludo,
mene kao dete mirno,
tiho, slatko i umilno.

Zamislite...
ne sekiram više brata,
ne više me više tata,
u školi sam dobar đak –
rešim svaki zadatak.

Zamislite...
nema lopte ni klikera,
ni bicikla ni rolera,
slatkih tajni šaputanja,
nestašluka, glupiranja.

Zamislite...
kao volim jednu Tinu
devojčicu vrlo finu,
poruke joj često pišem
crtam srca i uzdišem!

Srećni bi bili i tata i mama
bio bi dečak bez greške i mana
al istinu kažem, neću vam kriti
ovo je nemoguće ZAMISLITI!

Jovan Dragnić, V-1
Osnovna škola „Petar
Petrović Njegoš”, Vrbas
Menor: Slavica Veličković

II nagrada

ЈЕДАН ЧУПЕРАК

И мени један чуперак плави
направи хаос и узбуну у глави,
и све ми нешто звони и пишти
некад ме радује, а некада тишти.

Ставља ме на муке, тај чуперак плави,
помеша глаголе и придеве у мојој глави.
Тада не знам ни колико је два пута два,
ни да ли је час физичког или је природа.

И срце ми гласније звони од школског звона
када је на одмору поред мене она.
Али данас је био дан прави
рекла је да сам и ја стално у њеној глави!

Љубисав Мацгаљ, IV-1,
ОШ „Јован Јовановић Змај“, Змајево
Ментор: Слађана Толанов

III nagrada

USPAVANO JUTRO

Jutro, jutro, budilnik zvoni
po sto puta zvono ponovi.
Mama me budi: „Ustaj više!”,
a ja spavam i govorim: „Tiše.”

Evo, opet mama stiže ,
„Ustaj, ustaj... čuješ li više!“,
a ja samo čujem kapi kiše
i tonem u san sve više i više.

Sad je mama stvarno ljuta,
budi me po sto puta.
„Evo, konačno ustao sam, mama“,
idem u školu i ne mora
da se svako jutro pravi drama!

Aleksa Tasić, III razred
OŠ „Sutjeska“, Podgorica
Mentor: Nevenka Vulić

III nagrada

USPAVANKA ZA MOG BRATA

Spavaj, spavaj milo moje,
nežno sklopi oke svoje.
Spavaj, spavaj, moje milo
nek ti sleti san u krilo.

Kada spava – dete raste
do oblaka i do laste,
a brat tvoj će da te čuva
dok napolju vetar duva.

Bata drži stražu jaku
da otera zloću svaku.
Razne ale, čudovišta –
ne mogu ti sada ništa.

Sanjaj, sanjaj lepe snove,
bele konje, kocke nove.
Sanjaj, sanjaj vodopade,
plavo nebo i livade.

Nikola Petković, II-4
OŠ „Stefan Nemanja“, Niš
Mentor: Irena Sretić

III nagrada

ШАПУТАЛО ЈЕ СТАРО СТАБЛО

Старо стабло поносно стоји
године више и не броји
и једва чека
путника из далека,
да одмори мало у сенци хлада,
и дрво своју причу исприча тада.
На дрвету постоји кућица једна
саградила је дружина велика, вредна.
Некада је у том крају пуно
деце било.
Затим се становништво у град одселило.
Сад још понека птица
у крошњи гнездо свије,
тек толико да дрво само није.
Али се дрво бољој будућности нада
да ће се у село вратити људи из града,
да ће се окупити нова дружина нека –
кућа на дрвету спремна чека.

Јована Кодић, IV-2

ОШ „Димитрије Тодоровић Каплар“,

Књажевац

Ментор: Гордана Јаневска

Pohvaljen

ОГЊИШТЕ У ИСКРИ СЕЋАЊА

Људи су некада, да би живи били,
гајили стоку и воду из бунара пили.
Испричала ми то моја бака
и лепа је била прича свака.

Људи су се тада теже хранили,
и од противника разних бранили.
У пољу се све радило ручно,
било је то веома тешко и мучно.

Било је ту и лепших ствари,
сећају се тога наши стари.
Корзо, игранке и прела,
красило је то градове и села.

Причала ми је бака многе приче,
које једна на другу личе.
Ја сада знам све приче старе
које у огњишту искре сећања пале.

Денис Баршоњ, IV-1
ОШ „Јован Јовановић Змај“, Змајево
Ментор: Слађана Толанов

Pohvaljen

ЛАВ

Гледао сам лава како мирно спава,
а у сну му стоји уздигнута глава.

Чак и када спава моћан је и снажан,
а кад је најслабији – велик је и важан.

Његова је грива симбол лавље моћи,
он је најопаснији у својој мирноћи.

А кад снажно рикне, ја се стресем тада,
нико снагу његову не може да свлада.

Волео бих да сам лав у људском облику,
да се мене плаше кад ми виде слику.

Волео бих да имам, људску гриву моћну,
да ме свако поштује и дању и ноћу.

Трудићу се да будем, моћан као лав
и да увек градим непобедив став.

Михајло Димитријевић, П-1
ОШ „Васа Чарапић“, Бели Поток
Ментор: Сузана Јанковић

Pohvaljena

U LAŽI SU KRATKE NOGE

Pokušala sam slagati
i prevariti mnoge,
al'svi mi kažu:
„U laži su kratke noge!”

A ja noge gledam
i noge mi iste,
mršave i duge
kao neke gliste.

Pa mi nije jasno
šta hoće da kažu,
lagati ne valja,
a i sami lažu!

Ivana Omčikus, V-3
OŠ „P. P. Njegoš”, Vrbas
Mentor: Slavica Veličković

Pohvaljen

ŠKOLA NAOPAČKE

Baš je čudna škola ova,
nigde zida, nigde krova.
Svima nam je ovde jasno,
na času se priča glasno.

Videste li onu bruku,
kad učitelj digne ruku?
Nigde znanja, nigde truda,
ideja mu neka luda,
da se znanje igrom stiče
i još neke smešne priče.

A evo i direktora,
i nije mu neka fora.
Svakom đaku klempu klepi,
na stolove žvake lepi.

Znam ja gde je škola ova,
bez zidova i bez krova,
i bez brojki i bez slova.
To je škola đачkih snova.

Luka Borovac, II-4
OŠ „Stefan Nemanja“, Niš
Mentor: Irena Sretić

МОЖЕМО ИЗМЕНИТИ СВЕТ

Можемо изменити свет
и претворити га у прелеп цвет.
Ако сва деца споје руке,
нићи ће цвет без по муке.

Латице мирисне и шарене,
лепршаће на ветру малене.
Носиће опојан мирис широм света,
љубав и срећа свуда ће да цвета.

А сваки весели осмех дечији,
носиће поруку и поглед нечији,
да дечија бескрајна машта,
не зна за границе и може свашта.

Ана Шешлија, IV-4
ОШ „3. октобар“, Бор
Ментор: Сања Маринковић

AKO NEKAD PEKAR POSTANEM

Mnogi bi hteli
biti lekari
ali ja bih htela
da radim u pekari.

Hleb bi bio veliki
sve do neba, znate,
pa bi mogli svi da jedu –
deca, mame i tate.

Razna peciva da pravim
i slatka, i slana...
prste da pojedu i Đorđe i Lana.

Eh, ako nekad
pekar postanem,
mesiću sve dok
bez brašna ne ostanem.

Stošić Anja, III-1
OŠ „Dimitrije Todorović – Kaplar“,
Knjaževac
Mentor: Pešić Dragana

ВОЛИМ ТЕ РАВНИЦО

Њиве се зелене,
поља се шарене!
И све је тако ниско,
и све је срцу блиско!

Волим те равницо!

Моје село је мало
у срце је моје стало!
Птице у њему цвркућу
весело и смело!
Ја највише волим
своје село!

Волим те равницо!

Доминик Хевер, IV-1
ОШ „Јован Јовановић Змај“ Змајево
Ментор: Слађана Толанов

ЛУЦКАСТА ПЕСМА

Волела бих да летим
преко брда и долина,
са птицама да се дружим,
али шта ћу – немам крила!

Живела бих и под водом
у дубини плавог мора,
дивила се коралима,
али о том нема збора!

Ја, заправо, желим бити
што у ствари нисам била.
Желим бити све што
моја машта мила
још увек није замислила.

Јована Р. Петровић, V-2
ОШ „Миле Дубљевић“ Лајковац
Ментор: Соња Миловановић

ИГРА ЈЕ ДЕО СЛОБОДЕ

Драги другари,
кажите ми ви,
ко воли да се игра –
да чујемо сви.

Играти се волимо,
игра нас испуњава,
кад нема игре,
постајемо шуњала.

Док играмо игру,
сви смо тада слободни,
сви се лепо дружимо
и прави смо другари.

Ко је игру смислио,
прави је даса,
сва деца уживају
кад се игра таласа.

И нема бољег дара
за децу сву,
само пуно игара
и срећа је ту.

Вељко Аврамовић, Ш-2

ОШ „3.октобар“, Бор

ментор: Дејана Борановић Маринковић

ЉУБАВ

Воли мама ћерку, сина
и срећна је што их има.

Воли бака, воли дека,
бату пуно воли сека.

Дечак воли девојчицу,
вбрац малену врабицу.

Друг баш воли другарицу,
обожава миш мишицу.

Свако своју љубав има,
срце брже куца свима.

Па заувек нека буде –
љубав нека спаја људе.

Милица Јовановић, IV разред
ОШ „Миливоје Боровић“, Мачкат
Ментор: Љиљана Андрић

ПОЗДРАВ ЗЛАТНОЈ ПЛАНИНИ

Од давнина са нама,
у сенци тој стојимо,
на истрошеном лицу
године бројимо.

Под ногама њеним
трава здрава,
све врви од живота,
ма дивота права.

Од кречњака круне
на глави јој стоје,
тек да се зна
краљица ко је.

И док шетамо
на оближњој долини,
шаљемо поздрав
златној планини.

Соња Јонових, Ш-2

ОШ „3.октобар“, Бор

Ментор: Дејана Борановић Маринковић

РЕЧИ НИСУ ДОВОЉНЕ

Реч није довољна да се опише
љубав, захвалност и жеља,
јер зато су нам потребна дела.

Реч нам лепоту не може описати,
њу очи морају видети.

Речи могу бити
благе, нежне, грубе и строге,
речи могу бити
умирујуће, али и узнемирујуће.

Речима се описује, речима се разговара,
али само топли поглед моје мајке
може моје срце да распара.

Душан Вељковић, Ш-2

ОШ „3.октобар“, Бор

ментор: Дејана Борановић Маринковић

ШТА ЈЕ ЗА МЕНЕ ПРИЈАТЕЉСТВО?

За мене је пријатељство
кад се неко воли,
када прича лепе речи:
хвала, молим, извини, изволи.

За мене је пријатељство
кад друг другу помаже,
кад му позајмљује
и никад га не слаже.

За мене је пријатељство
кад се друг с другом дружи,
кад он падне на земљу
да му друг руку пружи.

За мене је пријатељство
и од злата прече.
Кад се оно свађом сломи,
деца треба да га лече.

Пријатељство је нешто лепо
што нам срећу даје.
Треба га чувати
да што дуже траје.

Хелена Малић, III-3
ОШ „Свети Сава“, Панчево
Ментор: Наташа Целески

ZAŠTO BAŠ PJEVICE

Pitala sam mamu:

„Zašto imam pjegice,
zašto ruže moje lice?!“

Ona kaže: „Baš ti lijepo stoje, moja srećice!“

Stanem ispred ogledala

pa se pitam –

može li kamilica

da riješi problem

moga lica?

A onda dođe tetka kao dobra vila,

za čas me utješila:

„Moja ljepotice,

pegice imaju samo srećne djevojčice!“

Mina Tomašević, III

OŠ „Sutjeska“, Podgorica

Mentor: Nevenka Vulić

PRVA PROBA PAHULJICA

Padaju pahuljice, prva im je proba,
priroda izgleda kô ledeno doba.

Ulice bele Sneško čuva,
severac ljuti jako duva.

Pahulja snežnih prvi je let,
danas su od Zime dobile pet!

Jovana Vojvodić, V-1
OŠ „Petar Petrović Njegoš“, Vrbas
Mentor: Slavica Veličković

ЈА ОЗБИЉНЕ ПЈЕСМЕ ПИШЕМ

Ја озбиљне
пјесме пишем,
па понеку
и избришем.

Јест, заиста,
неку бришем...
Зато пишем,
пишем,
пишем...

Васил Мусић, III razred
ОШ “Владислав Сл. Рибникар“ Расово
Бијело Поље

КАКО ЈЕ ПЕВАО БРАНКОВ ШКОЛСКИ РАНАЦ

Када је Бранко школарац био,
у торби је песме крио.

Распеван ранац пун жеља
играо је од весеља.

И данас се чује Бранков глас,
по једна песма сваком од нас!

Анђела Јовановић, П-3
ОШ „Бранко Миљковић“, Ниш
Ментор: Ана Младеновић

ЗАМИСЛИТЕ

Деца често живе у измишљеном свету,
уместо на земљи, куће су на дрвету.
На небу се шарени дуга,
јер у дечијем свету не постоји туга.

За кревет је пицама
обавезна опрема,
јер када се деци спава,
зна се у чему се дрема.

На часу математике
строгоћа влада.
Озбиљно се броје:
бомбоне, лизалице, чоколаде.

Свака књига причати уме,
нема потребе да је деца читају, свако је разуме.
Оловке знају саме да пишу,
гумице саме сваку грешку обришу.

На великом одмору, обавезно се једе сладолед –
зна се шта је обичај и ред.
Када звоно зазвони,
књиге се саме спреме и до куће одлете,
па за игру још времена има свако дете.

Анастасија Радосављевић, IV-1
ОШ „Јован Јовановић Змај“, Змајево
Ментор: Слађана Толанов

ЗВУЦИ ЗАВИЧАЈА

„Свуда пођи, кући дођи!“
И нису то празне речи.
Домовина тугу лечи.

Има пуно лепих места,
лепих села и градова,
али нигде таквог сјаја
као из мог завичаја.

Певају се свуда песме,
играју се разне игре,
свако има обичаје,
као код нас нигде није!

Нек се наша песма пева,
нека коло нема краја,
нек се чују на крају света
звуци мог завичаја!

Дујкић Михајло, III-2

ОШ „3.октобар“, Бор

Ментор: Дејана Борановић Маринковић

SAVRŠEN SVET

Probuđena priroda,
zeleni se svet,
to je za bumbara
savršeni svet.

Cvetovi u boji
i bezbrižni let,
pčelama iz košnice
savršeni svet.

Ptići u gnezd
kreću u prvi let,
uskoro će upoznati
svoj savršeni svet.

Poručujem odraslima:
„Za trud ću vam dati
ocenu pet, ako svoj deci
obebedite savršeni svet!“

Maša Kužić, V-1
OŠ „Petar Petrović Njegoš“, Vrbas
Mentor: Slavica Veličković

ПИНОКИЈЕВЕ АВАНТУРЕ

Пинокио, немој да лажеш!
Истину увек мораш да кажеш!
Много си сладак,
много си драг,
али си прави мали враг!

Можеш улицом да шеташ бос,
ал' не смеш да лажеш,
јер ће ти порастити нос!
Не слушај никада лажне пријатеље,
јер ћеш упасти у велике невоље!

Кад греје сунце,
кад падају кише и снег,
чак и кад ветар дува,
плава те вила увек чува!

У сваком дечјем срцу имаш свој кутак,
јер ти си најлепши дрвени лутак!

Јулијана Илић, П-3
ОШ „Свети Сава“, Младеновац
Ментор: Славка Аврамовић

DRUG JE BOGATSTVO

Kad imaš dobrog druga,
brzo te prođe tuga.
Kad ih imaš više,
tuga odmah zбриše!

Igara ima divnih:
žmurke, vijače, lastiš...
kad s drugarima igraš,
dan je lijep ko slatkiš.

Zato se družimo djeco,
jer to je naše carstvo,
uvijek čuvajmo druga,
drug je pravo bogatstvo.

Hana Miličković, III razred
OŠ „Sutjeska”, Podgorica
Mentor: Nevenka Vulić

VJEVERICA

Vjeverica na drvetu stoji
i svoje žirove broji.
Jedan joj je pao
rekla je: „Jao!“
Onda je ugledala novih pet
i njen je bio cijeli svijet.

Vukašin Čeranić, II-1
OŠ „Luka Simonović“, Nikšić
Mentor: Ljiljana Đurović

NAJLEPŠA REČ NA SVETU

Mama je najlepša reč na svetu.
To je najdraža osoba svakom detetu.
Ona rešava naše probleme i muke,
kad smo tužni, širom raširi ruke.
U zagrljaj nas prima topao i mek,
na nas deluje kao neki lek.
Mama je lepa kô pčela na cvetu
i ja je volim najviše na svetu.

Maša Jovanović, II-4
OŠ „Stefan Nemanja“, Niš
Mentor: Irena Sretić

ПОГЛЕД ИЗ СРЦА

Са зида се чују откуцаји сата,
мама је тихо затворила врата.
Поноћ већ се ближи, мене неће сан,
изненада у собу стиже Петар Пан.

Око мене лети тај дечак вечити,
да га много волим, то не могу скрити.
У соби је мрак, па се мало чудим
да л' га стварно видим ил' полако лудим.

Ево, сада летим с Петром у дуету,
спремна сам да оставим све на овом свету.
Није важно што нас свуда грли мрак,
кад је жеља јака не постоји страх.

Оно што је стварно, очи наше виде,
а оно што волимо, то из срца иде.
Поглед из срца допире и шире, и даље,
он граница нема када љубав шаље.

Теодора Мишић, П-2
ОШ „Вук Караџић“, Књажевац
Ментор: Емануела Милетић

MOJ DOM

Tamo gdje mogu uvijek da se vratim,
tu je moj dom.
Najjača ljubav u njemu me grije,
srce se najljepše smije.

Tamo gdje se najiskrenije voli,
i onda kada sam srećna,
i kada mi loše krene,
uvijek su tu za mene.

Moja porodica, moje carstvo,
moje najveće bogatstvo!

Tamo gdje sam mamino sunce,
i tatino zlato,
bratova sreća, tetkina snaga, bakina svila –
tu je moj dom.

Moja porodica, moje carstvo,
moje najveće bogatstvo!

Marija Janketić, V-5
OŠ „Pavle Rovinski“, Podgorica
Mentor: Milica Garčević

KATEGORIJA OD VI DO IX RAZREDA

LUTKE

Mi kô pozorišne lutke,
visimo na koncu
i nama drugi upravljaju.
Kao da smo bez mozga,
jezika i srca,
kô bića mrtva.
Svake četvrte godine,
istvu predstavu gledamo,
i uvijek se divimo
i uvijek se kajemo,
kao da smo bez mozga,
jezika i srca,
kao da smo
neka bića mrtva.
I ti si lutka,
kao i ja,
i visimo na koncu,
ali ne znamo koliko dugo,
jer možemo postati obješene lutke,
već sutra.
I svako pozorište
istvu predstavu sprema,
samo druge lutke
i režija druga,
ali isti ljudi
koji se oduševе
istvoj predstavi,

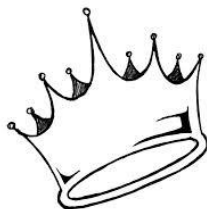

a kasnije se kaju.
I one lutke,
čije pozorište bude na vrhu,
proći će najbolje.
I tako,
u današnje vrijeme pamet je skupa,
a kod ljudi u glavi rupa,
veća nego ozonska.

Adnan Selimović, IX razred
OŠ „Branko Ćopić”, Prnjavor
Mentor: Milena Milijašević

ALAS

Pored Lima, na obali,
dok se tiho voda mreška,
alas jedan, meni znani,
po glavi se čudno česka!

Raspiruje alas vatru
ispod jedne stare vrbe,
i dok kotlić tu se krčka,
njega masne priče svrbe!

A ja, tiho, kô da neću,
pridoš bliže do alasa,
pitah da l' je teško lovit'
kad se Lim ustalasa.

„Kako kome“, reče stari.
„Meni nije, djete moje,
kad naiđu morske struje
ima riba svake boje.

Tada tiho, natenane,
lovim brancin i orade,
srdelama nema broja
i ajkula pogdjekoja.“

Vrba stara hlad nam pravi,
a priča se zahuktala,
zagorjela dedi čorba,
mnogo s' vatra rasplamsala.

Upitah ga: „Otkud, deda,
morska riba u sred Lima?“
Odgovori on ljutito:
„Promjenila se djete klima.“

Luka Cmiljanić, VII-2
OŠ „Risto Ratković”, Bijelo Polje
Mentor: Milena Kuč

MOJA I NJENA TAJNA

Ogleda li se ona u mojim očima,
ili ja u njenim ostavim trag?
Rekoh joj jednom tajnu duboku
o nekom ko mi je postao drag.

Sagnuh se, šapnuh: „On je moj nemir,
ali nikome nemoj to reći,
zaplovi snažno sa tom tajnom,
evo, i ja ću s tobom poteći.

Potekoh sa njom, novembra jednog,
kada su lile mostarske kiše
i znadoh odmah da smo jedno
i da je neću ostavit' više.

Ide Neretva, žuri ka jugu,
smiraj da nađe, more je čeka.
Znam da zna, da je na obali njenoj
Mostarka jedna, u srcu joj rijeka.

Al' jučer joj rekoh da nije samo moja,
jer oko crno, duboko i sneno,
šapnu mi nježnim i tihim glasom,
da i ono voli zeleno!

Naida Džih, IX razred
OŠ „Zalik“, Mostar
Mentor: Radmila Ćirić

II nagrada

BUDVA

Ispod slavnog grada Cetinja,
gdje Lovćen spava kô bijela grudva,
u šumi talasa leži svetinja –
najljepši grad, moja Budva.

U sijenkama Starog grada,
kad rumen sunčeva u more pada,
šum talasa obalu spira,
kao da zvuke pušta lira.

Sveti Nikola, kô biser mora,
umornim mornarima pruža ruku,
čvršću od mornarskog čvora,
da mirno uplove u svoju luku.

Na obali Stefan Mitrov
svaku kuću obasjava,
i širi dušom najljepši krov
pod kojim cijela Budva spava.

Sofija Rađenović, VII-1
OŠ „Stefan Mitrov Ljubiša“, Budva
Mentor: Dejan Rađenović

II nagrada

ŠTA DA BUDEM

Da li da budem Dambo slon,
pa da letim po svijetu,
možda običan balon,
ili naučnik, da otkrijem planetu?

Da li da budem pas,
ili neka mačka,
sportista da zadivim vas,
možda torba đaćka?

Da li da budem lutka,
ili arheolog, da dođem do svakog oblutka,
šareni, mirisni cvijet,
mala ptica da upoznam divlji svijet?

Ne, ja bih da budem veliki maštar.
Uz pomoć mašte,
išla bih do cvjetne bašte,
gdje su moji san i nada:
Da budem pjesnik i zakoračim
u kraljevstvo bijelih rada!

Jovana Obradović, VI-2,
OŠ „Risto Ratković”, Bijelo Polje
Mentor: Milena Kuč

II nagrada

LjUBAV I RASTANAK

Dok naša predstava
ruši granice postojanja,
nemirnih, iskrenih osećanja,
što guše...
teško je na nastupu bola,
u kolu sreće,
kada nestanu nade i aplauz utihne,
na podijumu ostanu prazne duše...

Kao na plesnoj tački na žici,
u cirkusu tajni i osećanja,
srce je najglasnija publika
i dok kuca u tami,
u finalu borbe nade i obećanja.
Dva klovna što se igraju dušom,
na pozornici punoj prašine.
Ovo je cirkus naših života,
Ljubav i rastanak – to mu je ime.

Jana Maslaković, VII-2
OŠ „Dositej Obradović”, Niš
Mentor: Zoran Maslaković

II nagrada**NA KRILIMA MAŠTE**

Postoji skriveno mjesto,
od mašte što se pravi,
na koje odlazim često,
a zamišljam da sam na javi.

Kad dotaknem jastuk snova,
tiho mi šapuće noć...
Otvara vrata nova
i daje mi čarobnu moć.

Tad poletm krilima mašte
iznad dvorova bijelih,
preletim rajske bašte
i sedam mora cijelih!

I oživi svaka bajka
na ćilimu Aladinovih snova.
Tu priču mi pričala majka,
a svaka noć priča je nova!

Vuku me daljine plave
dok more polako bjesni,
i sprema oluje prave
ja uživam u Sireninoj pjesmi!

Onda se vinem visoko
uz pomoć Dedalovih krila.
Pored mene je letio soko,
a druga ptica ja sam bila.

Tamo zeka klisnu!
I Alisa projuri tuda!
Kô da mi vjetar šamar zviznu
pa ja sam u Zemlji Čuda!

O, ne! Ponoć samo što nije...
Odlazim.
I cipelica je nestala...
Upamtite!
Kočija snova svašta krije!
Čarolija nije prestala!

Balijagić Erna, VII-4
OŠ „Marko Miljanov“, Bijelo Polje
Mentor: Olivera Cvijović

III nagrada

ЉУДИ СУ ЈЕДНИ ДРУГИМА БРАЋА

Данас је неко чудно време
И сваки човек носи неко бреме
Туге, недаће, ратови, глади
Више се руши, мање се гради.

Треба помагати другим људима
Треба исправљати криве реке
Треба у грудима срце пробудити
И онда лепоте нису далеке.

Сваком добром делу треба да се дивимо
Да тако сви у љубави живимо
О хуманим поступцима да знамо
И да много једни другима дамо.

Они који су постали срећнији
Због хуманих гестова других људи
Нека о томе стално свима причају
Па да се и у другима хумано срце пробуди.

И нека се запише сваки добар гест
Нарочито зато што није тако чест
Нека на тим примерима људи граде идеале
Нека те приче утичу и на велике и на мале.

Човек је само тако херој
кад кроз примере људскости покаже
Да људи су једни другима браћа
Али да то треба и да се докаже!

Лука Максимовић, VI-3
ОШ „Цар Константин”, Ниш
Ментор: Драгана Антић

III nagrada

STARA KLUPA

Volim svoju klupu staru,
kao da je drug iskreni,
pa se molim sad domaru,
da je novom ne zameni.

Domar Nuko mrko gleda:
„Na popravku mora hitno,
vidiš da je dotrajala?“
Šta ja mislim, nije bitno.

Kad bi klupa pričat' znala
pa kada bi reći htela,
mnoge tajne bi odala,
i dobra i loša dela.

Na toj klupi šta sve nema!
Starih Grka, Inka, Maja,
pravila i teorema
i glava od strašnog zmaja.

Na njoj srce pocepano,
u njemu dva imena,
još je strelom probodeno;
Znak patnje *za sva vremena*.

Još svi misle da je srećna,
a nju crne misli tište,
jer ni klupa nije večna,
pa će ići na smetlišće.

Demir Šabotić, VIII-3 razred
OŠ „Rifat Burdžović Tršo“ Novi Pazar
Mentor : Enisa Kajević

III nagrada

TAJNA

Ima jedna tajna mala,
na vrh igle sad bi stala.
Ne mogu je reći nikom,
ima veze s jednom slikom.

Svako svoju tajnu krije
i u duši on je grije.
Neće nikom da je kaže,
ako mora čak i slaže.

Moram i ja lagat malo.
Zamislite da se znalo,
da se meni sviđa Mica,
jedna mala iz Užica.

Da vam kažem, to sam htio,
ali dugo nisam smio.
Sad za tajnu neka čuju,
nemoj da me zadirkuju!

Alen Heldić, VI-1
OŠ „Risto Ratković”, Bijelo Polje
Mentor: Milena Kuč

III nagrada**ПИСМО ВИТЕЗУ ОД ИСТИНЕ**

Поштовани, господине Нушићу, Вас
кога је Љубица изнедрила пре сто педесет лета,
људска природа и хумор прославише на сав глас,
не дозволише да одете са овог света.

Како људи живеше, ходаше по земљи тада,
говорише, мислише и чинише „чуда“,
живе, ходају, мисле и чине тако исто и сада.
Твој белег остаде занавек утиснут свуда.

Твој мач није могао променити свет,
то је постало сасвим јасно свима.
У груди не можеш засадити цвет,
ако је слабост овлада њима.

Остави нам наук за времена сва –
да клонимо се лажних планова, вере и надања,
ал' заборависмо писма твоја та –
дочекасмо, доживесмо морална страдања.

Живке и Животе, Агатони и Милани, Чеда,
министри, доктори и капетани самозвани,
отимају оно што им не припада, без реда,
не бирају средства, ко да су Богом дани.

Скоројевићи, каријеристи и политичари дижу глас,
преваранти, покондирене тикве, лењивци и свезналице,
мрежу лажи и превара плету око нас,
надобудни, непоштени људски изроди, незналице.

Ти си нас учио да смехом маске скидамо,
да тријумф разума, морални олош на место враћа,
хумором здравим болне ране видамо,
ал' народ теорије завере ради народа – скупо плаћа.

Давно си писао, то имамо и данас.
Фијакере сменише аутомобили на гласу,
„мистер долар пријатељства“ радо бирају за нас,
„удомљене“ породице државна јасла пасу.

Витеже, Твоје комедије ево и нама,
промењена форма, садржина иста.
Записао си у својим књигама
да кроз смех истина блиста!

Зато, заједно са тобом смејем се и ја!
Нушић наш насушни!

Тијана Милетић, VIII-3
ОШ „Вук Караџић“, Књажевац
Ментор: Мирјана Светозаревић

Pohvaljena**PJESMA O ANI FRANK**

Htjela je samo pod nebeskim svodom
Da živi život bezbrižnog djeteta,
Nije imala pravo na djetinjstvo
Njoj su sva prava oduzeta.

Imala je novca svašta da kupi,
Al' novcem se ne kupuje sloboda
Na papiru je danima u samoći
Pisala o stradanju svoga naroda.

Olovka je njen drug i drugarica,
Skratiše joj vrijeme u samoći,
U skrovištu, daleko od svjetla dana,
Maštala je kako će sve to proći.

Zamišljenoj drugarici povjerala je
Sve ono što je tišti i muči,
Djetinjstvo je nekome med i mlijeko,
A nekome gorka čaša žuči.

Svaki dan novi je datum
I svaki nosi priču novu,
U samoći tužna, bez oslonca
Pronašla je Ana drugaricu ovu.

Keti je nazvala drugaricu iz mašte,
Drugaricu koja je razumije,
Onu kojoj može sve reći,
Onu što neće da joj se smije.

Kako to da ne pronađoh
Ni jedan način, šansu nijednu
Da spriječim stradanje nedužne djece
I tu strahotu, ratnu, bijednu?

Istina je – nazad ne mogu,
Ali za ubuduće napravimo zbir,
Ljubav + sloboda je život i djetinjstvo,
Ne postoji dobar rat kao ni loš mir!

Ivana Đilović, VIII- a
OŠ „Ilija Kišić“ Zelenika, Herceg Novi
Mentor: Rajana Vrbnjak

Pohvaljena

SASVIM OBIČAN ČOVJEK

Upitaj se ponekad, čovječe –
Zašto samo tebi sunce ne sija?
Zašto samo tebi ljubav ne prija?
Zašto samo tvoje riječi ruše tišinu?

Rećiću ti, čovječe.
Ti nisi čovjek, ti si sjenka.
Sjenka koja nikog ne voli,
sjenka koja drugome nanosi boli,

Ima na svijetu svakakvih ljudi:
bolesnih, slabih, nježnih, jakih...
ima pokajnika i patnika.
Ti nisi ništa od toga!
Ti se ne bojiš Boga.

O ti, čovječe,
Ti, sjenko!
Pogledaj svoj odraz.
Pogledaj svoje lice.
Na tvojoj duši biće samo taj trag...
nikome, nikad ti nećeš biti drag.

Ajša Kalić, VII-2,
OŠ „Risto Ratković”, Bijelo Polje
Mentor: Milena Kuč

Pohvaljena

KAD PESNIK PIŠE

Često on zamišljeno ulicom korača
dok osmeh mu obasjava lice,
vetar se poigrava sa kosom njegovom,
ariju mu pevaju šćućurene ptice.

Prijatelj mu je osvitak zore
i noć što tamna beše,
kišne kapi što latice umivaju
i leptir što nad cvetom pleše.

Mesec, kad srebrnu mrežu baci
da u nju uhvati zvezdica roj,
svitac u pohod pesniku kreće
da odnese mu fenjerčić svoj.

Da obasja pesniku suzu u oku,
i uzdah što se iz grudi ote,
pomoći će pesniku da zapiše stihove,
kao kompozitor svoje note.

Tijana Đorđević, VIII-2
OŠ „Sreten Mladenović Mika“, Niš
Mentor: Sonja Đorđević Petrović

Pohvaljena

УСПАВАНКА

Кад тамна ноћца падне
На оканце ја зажмурим
Мама у мој кревет дође
Причом санак да пожури.

Да што пре под јастук дође
Да ме води кроз чудеса
У звезде да ме вине
Да носићем заголицам
Паперјасту руб небеса.

Успаванке моје маме
Нису бајке неког Грима
Већ лекције историје
Народ Спарте, Грчке Рима.

Устаници и ратници
Милош, Мурат, Лазар кнез
На контролном падне петак,
А код маме широк кез.

Ето тако свако вече
Од Мурата до Милоша
Да промени успаванку
Дајем банку и пет гроша!

Мајда Амбруш, VII разред
ОШ „Свети Сава“, Панчево
Ментор: Гордана Бојић

БАКИН ХЛЕБ

Једног дана моја бака
из нашега оног цака
узе оно брашно бело
па просеја кило цело.

Затим деда дрва сложи
па фуруну он наложи,
док му ватра гори ресто,
моја бака меси тесто .
Да направи векне хлеба,
да баш буде како треба.
Ставише га да се пече –
биће готов до увече.

Кад је хлеб печен био,
кућом се мирис раширио.
Једва чекамо да се охлади,
свако од нас да се њиме заслади.

Бојан Лукић, VI-2
ОШ „Браћа Недић”, Осечина
Ментор: мр Лидија Марић Јовановић

“Ти једина утјеха си моја свјетло што ми сија истим жаром”

Када сам тужан и када сам сам,
ја једно, увијек, сигурно знам:
мене чува љубав твоја,
ти једина утјеха си моја.

И кад ме страшне бриге море
ти увијек кажеш: „Главу горе!“
Твоје ријечи, њежне као латице руже,
увијек знају утјеху да пруже.

И када ми, баш нимало, није до смијеха
ти увијек учиниш чуда нека,
а када ме обузме луди смијех и срећа,
тада је твоја радост и од моје већа.

И како год да се осјећам,
ја знам да никад нисам сам.
Само ти знаш колико је снажна љубав твоја,
ти, што увијек истим жаром сијаш, свјетлости моја.

Марко Милошевић, ученик VII-4
ОШ „Свети Сава“, Бијељина
Ментор: Мирјана Лазаревић

МОЈА ИГРА

Лопта иде од руке до руке,
противник би да пукне од муке.
Кад једна падне на паркет,
тренер се љути: „Није то баскет!“

Он даље виче: „Брзо у напад,
ако промашиш, спречи контранапад.
Онда опколи рекет ривалу,
не желиш да он преузме сву славу.“

Ко ли је храбар да упути шут,
хоће ли погодити обруч или аут?
Одби се лопта од табле у кош,
публика кличе: „Хоћемо још!“

Јелена Савић, VII-3
ОШ „Браћа Недић”, Осечина
Ментор: мр Лидија Марић Јовановић

СЛОБОДА

Слобода је наше плаво небо
Сунце што нас милује и греје
Срце испуњено љубављу
И дете што се умиљато смеје.

Слобода је кад желимо и имамо
Кад можемо да учимо и радимо
Да саслушамо и кажемо
Да стварамо и градимо.

Слобода је кад знамо шта имамо
Кад чувамо оно што је наше
Кад нема зла и мржње
Кад нас туђа лица и речи не плаше.

Стеван Стојановић VI-5
ОШ „Бранко Миљковић“, Ниш
Ментор: Јелена Голубовић

PROLJEĆE

Kada nam sunce ozari lica,
kada se čuje cvrkut ptica,
kada visibaba iz zemlje krene,
tada proljeće zove i mene.

Kada potok veselo žubori,
a na poljani se kolo ori,
tada životinje se iz sna bude
i na pjesmu zovu sve ljude.

Kada cvijeće miris širi,
a blagi vjetar niz polje piri,
kada pjesma dođe do mene,
tada na igru ja zovem tebe!

Katarina Marković, VI-1

OŠ „Risto Ratković”, Bijelo Polje
Mentor: Milena Kuč

СВЕТИ САВА

Наш светитељ
Зна да од праведног срца
беже зло и свака мука.
Зато крст, а не мач,
држи његова рука.

Волео је књиге,
многе и сам написао,
причао о доброту и слоз,
зато су му се молили
и сад му се моле:
Свети Саво, ти помози!

Био је учитељ мудар и благ.
Оставио добрим делима светли траг.
Свима је пример прави
Да само знање, благост и поштовање
за собом остављају дубок траг.

Волео је књиге,
многе и сам написао,
причао о доброту и слоз,
зато су му се молили
и сад му се моле:
Свети Саво, ти помози!

Драгана Мијаиловић VII-4
ОШ „Миле Дубљевић“, Лајковац
Ментор: Соња Миловановић

ЉУБАВ

Кажу, љубав је само реч и ништа више,
стих који се непрестано понавља, пише...
Љубав је само реч што се дели на слога два,
љубав су можда он и она, или само ти и ја...
Љубав је реч коју би могла заменити
свака друга, рецимо туга,
али ја се не слажем са овим.
Љубав је више од свих речи на планети,
љубав је кад се баш неко тебе сети
и јача је од свих сила на свету,
од свих мисли и свих жеља.
Љубав се не купује, она се стиче,
ниједне љубави једне на друге не личе!
Зато кажем, љубав није само реч и ништа више,
то је стих који се непрестано понавља, пише...

Маша Миленовић, IV-1
ОШ „Стефан Немања“, Ниш
Ментор: Марина Цветковић

КАДА САМ ГА ПРВИ ПУТ СРЕЛА

Пожелела сам песму да ти подарим,
а свака реч ми се чудна чини.
Може ли љубав у речи стати,
може ли заменити нас на месечини?

Оковао си ме лепотом твојом,
не вреде речи кад не говоре о срећи.
Ја ћу те заљубљено гледати у очи,
а ти ћеш видети шта сам ти хтела рећи.

Душа ти је тако дубока и широка
као најдубље место у океану.
Широка докле допире поглед ока,
ти си ми светлост у сваком дану.
Бојим се, у тој ширини изгубићу се.
Да ли ћу моћи да те пратим?
Плашим се, у тебе заљубићу се,
а нећу моћи да те схватим.

Ти си светлост у даљини,
ти си звук у тишини.
Моја јава и мој сан,
свака ноћ и сваки дан...

Миона Јоцић, VI-5
ОШ „Бранко Миљковић“, Ниш
Ментор: Јелена Голубовић

ŽELIM UVEK BITI DETE

Odrasli su uvek puni,
teških briga i problema,
nerviranja, žurbe, ljutnje
i ozbiljnih, raznih tema.

Zato volim što sam dete,
što mi igra vreme krade,
što drugovi moji sjajni
sa mnom dele mnoge nade.

Brzo rastem, srećno živim
u radosnoj dečijoj priči.
Gde na bajku ispričanu
i detinjstvo moje liči.

Andrijana Dolaš, VIII-4
OŠ „Petefi Šandor”, Novi Sad
Mentor: Dubravka Stanišić

УСПАВАНКА

Спавај ми, спавај детенце мило,
Звезде на небу за тебе сјаје.
Спавај ми, спавај и лепо сањај,
Капија снова ти руку даје.

Руку јој пружи, слободно уђи,
Затим низ чаробни степеник сиђи,
Закорачи у свет бескрајне маште,
Лепе ће ствари тебе да прате.

Као да је почетак дивног пролећа,
У сну те чека љубав и срећа,
Мало игралиште и парк пун цвећа,
Музика и песма да радост буде већа.

Прати нежне лептире и птице,
Који те у ново јутро воде,
Уживај док ти сунце милује лице
И поздрави златну звезду на небу.

Маријана Гаврановић, VII разред
ОШ „Свети Сава“, Панчево
Ментор: Гордана Бојић

КАД САМ ЈЕ ПРВИ ПУТ СРЕО

Када сам довршио годину пету
срео сам најлепшу девојчицу на свету.
Са косом као путања звездана,
као најлепша лала мирисна.

Очи су јој бисери црни,
најтамнији кутак у мрачној шуми.
А глас као песма сирена,
као најлепша нота пролећна.

Она је лепа, она је посебна,
она је девојчица чаробна.
Она, као Сунце сија,
она је нестварна чаролија.

Њене мисли права су тајна,
лепа је као звезда сјајна.
Чаробна је као чаробни штапић,
најмоћнији плави анђелчић.

У срцу ми је већ година пет,
као најлепши на свету цвет.
Та девојчица је освојила срце моје
и до краја мог живота она ту остаје.

Лука Мијајловић, VI-5
ОШ „Бранко Миљковић“, Ниш,
Ментор: Јелена Голубовић

ЧУДЕСАН СВЕТ ДЕТИЊСТВА

Како је лепо када си мали,
Сви брину да ти ништа не фали.
Осмех ти стално краси лице,
Играш таблић, домине и мице.

Радујеш се за ситнице,
Јуриш бубамаре, лептире и свице,
Возиш ролере и тротинет,
Мало школа, мало интернет.

Ако ти се пева, пустиш глас,
У песми и игри лежи наш спас.
Хвала ти предивни свете,
Највећа је срећа бити дете.

Ива Перић, VI-1
ОШ „Иво Андрић“, Ниш
Ментор: Тијана Јоцић

DIVLJA SVINJA SA OSAM PRASIĆA

Veliko se čudo zbilo,
u trenutku bi mi milo
kada vidjeh u dvorištu,
na seoskom svom ognjištu,
svinju divlju sa porodom svojim,
začudeno počeh da ih brojim.

Uvjerena bijah
da ih ima sedam,
kad im se u trku,
pridruži još jedan.

Istinu vam pričam,
nemam šta da krijem,
priredih im lijep prijem.
Dobro ih nahranih,
dadoh im i pića,
u šumu se zadovoljno vrati –
divlja svinja sa osam prasića.

Anja Vujotić, VII-2
OŠ „Pavle Rovinski“, Podgorica
Mentor: Marina Bošković

MIŠ PROSI MIŠICU

Bijaše to kišni dan,
Mišic Gricko nađe se van.
Otvori brzo kišobran mali,
Žureći, mišicu Cicu obali.

Izvini joj se, za ruku je uhvati,
Ponudi se da je do kuće otprati.
Mišica prihvati, pod kišobran su se stisli,
I jedno i drugo dobro su pokisli.

Gricko saznade da Cica živi u drugom smjeru,
Pa joj reče: „Kod mene ćemo na večeru.“
Buđavi sir za stolom predivan je bio,
Ovaj mišji par se odmah zaljubio.

I u sir, a i jedno u drugo,
Nije im, dabome, trebalo dugo!
Stidljiva mišica Cica,
Razvi osmijeh preko cijela lica.

A kad kiša stade, postadoše tužni,
Kišni dani stvarno, uopšte nisu ružni.
Dogovor je pao – da se sutra
Nađu ispred kina,
Mišica stidljivo reče:
„Večara je bila fina.“

Ode zatim svojoj kući,
Skakućući, pjevajući.
A Gricko priredi poklon mali,
Svoj Siromobil brzo upali.

U banku je odmah stigao,
Mnogo para podigao.

Zatim ode u zlataru
Poče da se hvali,
„Imam sutra s Cicom sastanak,
Biste li mi ovaj prsten dali?“

Gricko se oko novca ne sjekira,
Jer prsten je bio zlatan, u obliku sira.

A čim zora rujna sinu,
Nadoše se u kinu.
Ushićeno Gricko reče:
„Cico, bi l' mi svoju šapicu dala?“

Dok je mišica Mica sve to
Ljubomorno posmatrala

Cicka poljubi svoga Gricka – sva uzbuđena pristade
Našta se gospođa žirafa, ganuta, u plač dade.

Film je na platnu već dugo tekô
Al' ništa, niko nije rekô.
Samo su gledali divan par,
Kako je ljubav lijepa stvar!

Zvezdana Gojković, VIII-1
OŠ „Oktoih“, Podgorica

ЈЕСЕН НА ОРЛУ ДОЛЕТЈЕ У МОЈ КРАЈ

Неопажено и у тишини, коју само фијук вјетра ломи,
и грактај вране, праћен злосутним ехом, који се кроз шуму преломи,
долетје Јесен на крилу орла, златног и неустрашивога,
погледа гордог и презренога,
што леди крв у твојим жилама.

Орлова златна крила су попут хиљаде хитаца,
што сијају попут безброј малених свитаца,
а очи су му попут сјајног бисера,
извађеног са самог дна плавог и валовитог мора.

Када слети на прву запуштену грану великог храста,
свјетлуцаво крило са тијелом његовим сроста,
а поглед му се пружа кроз задивљујући пејзаж, кроз долине,
док су му се груди испрсиле од гордости и милине.

Њега када видиш, не можеш рећи да је то савршенство и дивота,
али видјети њу, Јесен, велики је доживљај и красота.

Те смеђе очи, дубоке и у пуном своме сјају,
безбрижно са гране посматрају људе у моме крају.

Понекад, ради игре, по меканој трави иње просипа,
зелене листиће, са гране, у жуте и црвене нијансе претапа.

Кроз своје црвенкасте, рујне усне, хладни пољубац нам даје,
те због њега на нашим образима, руменкасти траг остаје.

У њеним грудима удара једно срце добронамјерно и лијепо,
које у људску чистоћу у души вјерује слијепо.

Зато и ми вјерујмо у њено постојање и моћ,
да би нам се опет одлучила[?].

Јањић Софија, VII-4

ОШ „Бранко Радичевић“, Бања Лука

Ментор: Јањић Марина

СРЕЋА

Сетим се
Свитање нас никада није заборавило
Пружам руке
Грабим грозничаво
Звуке млечнобеле зоре
Лаке ноте плетене од снова
Сетим се
Свитање нас никада није заборавило
И грабим
Свакакве тричарије
Безначајне ситнице
Сањам снове од шећерне вуне и олова
И нови дан
Знам то је срећа

Елхана Колашинац, VIII-4
ОШ „Рифат Бурџовић Тршо“, Нови Пазар
Ментор: Ениса Кајевић

ČUDA SU SVUDA

Čuda su svuda oko mene,
na svakom koraku me prate,
nekad ih gledam na javi,
nekad mi u snove svrate.

Poljskom se cvijeću čudim
dok se na vjetru njiše,
kako je čarobno, šareno
i kako divno miriše.

I cvrkut ptica je čaroban,
njihovoj pjesmi se divim,
ja vjerujem u razna čuda
i tako ljepše živim.

Biljana Jovanović, VII-2
OŠ „Pavle Rovinski“, Podgorica
Mentor: Marina Bošković

MAJKA

Ona ima ruke nježne,
kô pahulje male, snježne,
ili kao snijeg bijele.
One djeci ljubav dijele.

Ona ima divnu kosu,
od rođenja znak na nosu,
riječi nježne i blage,
jagodice tako drage.

Ona meni snagu daje,
njene oči noću sjaje.
Te oči kô iz bajke,
to su oči moje majke!

Monika Prebiračević, VI-1,
OŠ „Risto Ratković“, Bijelo Polje
Mentor: Milena Kuč

Sadržaj:

Luka Barović – Odlazak.....	11
Katarina Kuzmanović – U svetu drugarstva.....	12
Jovan Dragnić – Zamislite	13
Ljubisav Madžgalj – Jedan čuperak	14
Aleksa Tasić – Uspavano jutro	15
Nikola Petković – Uspavanka za mog brata.....	16
Jovana Kодиć – Šaputalo je staro stablo	17
Denis Baršonj – Ognjište u iskri sećanja.....	18
Mihajlo Dimitrijević – Lav	19
Ivana Omčikus – U laži su kratke noge	20
Luka Borovac – Škola naopačke.....	21
Ana Šešlija – Možemo izmeniti svet	22
Stošić Anja – Ako nekad pekar postanem	23
Dominik Hever – Volim te ravnico	24
Jovana R. Petrović – Luckasta pesma.....	25
Veljko Avramović – Igra je deo slobode	26
Milica Jovanović – Ljubav.....	27
Sonja Jonović – Pozdrav zlatnoj planini	28
Dušan Veljković – Reči nisu dovoljne.....	29
Helena Malić – Šta je za mene prijateljstvo?.....	30
Mina Tomašević – Zašto baš pjegice.....	31
Jovana Vojvodić – Prva proba pahuljica.....	32

Vasil Musić – Ja ozbiljne pjesme pišem	33
Anđela Jovanović – Kako je pevao Brankov školski ranac	34
Anastasia Radosavljev – Zamislite.....	35
Mihajlo Dujkić – Zvuci zavičaja	36
Maša Kužić – Savršen svet.....	37
Julijana Ilić – Pinokijeve avanture.....	38
Hana Miličković – Drug je bogatstvo.....	39
Vukašin Čeranić – Vjeverica.....	40
Maša Jovanović – Najljepša riječ na svijetu.....	41
Teodora Mišić – Pogled iz srca.....	42
Marija Janketić – Moj dom.....	43
Adnan Selimović – Lutke.....	47
Luka Cmiljanić – Alas.....	49
Naida Džihó – Moja i njena tajna	51
Sofija Rađenović – Budva	52
Jovana Obradović – Šta da budem.....	53
Jana Maslaković – Ljubav i rastanak.....	54
Erna Balijagić – Na krilima mašte	55
Luka Maksimović – Ljudi su jedni drugima braća	57
Demir Šabotić – Stara klupa	59
Alen Heldić – Tajna.....	60
Tijana Miletić – Pismo vitezu od istine	61
Ivana Đilović – Pjesma o Ani Frank.....	63

Ajša Kalić – Sasvim običan čovjek.....	65
Tijana Đorđević – Kad pesnik piše.....	66
Majda Ambruš – Uspavanka.....	67
Bojan Lukić – Bakin hleb.....	68
Marko Milošević – “Ti jedina utjeha si moja svjetlo što mi sija istim žarom”	69
Jelena Savić – Moja igra.....	70
Stefan Stojanović – Sloboda.....	71
Katarina Marković – Proljeće.....	72
Dragana Mijailović – Sveti Sava.....	73
Maša Milenović – Ljubav.....	74
Miona Jocić – Kada sam ga prvi put srela.....	75
Andrijana Dolaš – Želim uvek biti dete.....	76
Marijana Gavranović – Uspavanka.....	77
Luka Mijajlović – Kad sam je prvi put sreo.....	78
Iva Perić – Čudesan svet detinjstva.....	79
Anja Vujotić – Divlja svinja sa osam prasića.....	80
Zvezdana Gojković – Miš prosi mišicu.....	81
Sofija Janjić – Jesen na orlu doletje u moj kraj.....	83
Elhana Kolašinac – Sreća.....	84
Biljana Jovanović – Čuda su svuda.....	85
Monika Prebiračević – Majka.....	86

CIP - Каталогизација у публикацији
Национална библиотека Црне Горе, Цетиње

ISBN 978-9940-656-14-0 (Ratkovićeve večeri poezije)

ISBN 978-9940-634-18-6 (Stihom govorim)

COBISS.CG-ID 27212816